

'Christus aanvaarden'.

Weinig, gelukkig maar weinig, dingen kunnen worden bestempeld als zaken van Leven of Dood. Neem bijv. het kompas bij het reizen over zee, of een landkaart bij een reis door de woestijn. Het negeren van deze zo belangrijke zaken zou niet gokken zijn of spelen met ons leven, het zou zelfmoord betekenen. Onze relatie met Christus is zo'n zaak van leven of dood, en wel op een veel hoger vlak. Een ieder die de bijbel kent weet dat Jezus Christus in de wereld kwam om zondaren te redden en hij weet ook dat mensen gered worden door Christus alleen, los van alle werken der wet of eigen verdienste.

Het bovenstaande kennen en onderschrijven we allemaal, waarbij duidelijk is dat door de dood en opstanding van Christus niet automatisch iedereen gered is. Hoe komt de individuele mens in een 'reddende relatie' met Christus? Dat sommigen die hebben weten we; dat anderen die niet hebben weten we ook. Hoe overbruggen we de kloof tussen verlossing waarin objectief is voorzien en redding die subjectief aanvaard wordt? Hoe wordt een mens behouden door het werk van Christus? We moeten leren het correcte antwoord te geven op de vraag: 'Wat moet ik doen om gered te worden?' Als we op dit punt verkeerde ideeën in ons hoofd hebben dan is dat niet gokken met onze zielen; het garandeert een voor eeuwig verbannen worden van het aangezicht van God. Op dit punt moeten we goed zitten, of aan het eind verloren gaan.

'Wat moet ik doen om behouden te worden?' Op deze ernstige vraag geven evangelische christenen doorgaans drie antwoorden: 'Geloof in de Here Jezus Christus', 'Neem Christus aan als je persoonlijke Redder' en 'Aanvaard Christus.' Twee van de drie antwoorden worden haast woordelijk uit de bijbel gehaald (Handelingen 16:31, Johannes 1:12), terwijl de derde een soort andere omschrijving is die de twee voorgaande nog eens kort samenvat. De drie genoemde antwoorden komen in feite op hetzelfde neer, ze hebben dezelfde strekking.

Omdat we geestelijk lui zijn hebben we de neiging onze religieuze vragen op een zo eenvoudig mogelijke manier te beantwoorden; de vragen van anderen beantwoorden we ook zo eenvoudig mogelijk. De formule 'Christus aanvaarden' is hierdoor een soort universele formule geworden, en ik geloof dat dat al voor velen fataal gebleken is. Hoewel ongetwijfeld een incidentele, serieus-gestemde zondaar in de formule genoeg instructie vond om tot een levend contact met Christus te komen, vrees ik dat te veel zoekers het als een soort binnen-door-weggetje naar het beloofde land gebruiken. Spoedig zullen ze ontdekken dat het hen slechts geleid heeft naar een land van duisternis, een land waar zelfs het licht duisternis is.

Het probleem is dat die hele 'Aanvaard Christus' houding duidelijk fout zal blijken te

zijn. Het toont ons de Christus die zich aan ons onderwerpt en niet de mens die zich aan Christus ondergeschikt maakt. Het plaatst de Here Jezus in een houding van nederigheid, afwachting wat ons oordeel over Hem zal zijn; totaal het tegenovergesteld van ons mensen knielend, met een bezorgd hart wachtend op wat Zijn oordeel over ons zal zijn.

Het kan zelfs zo zijn dat het ons toestaat Christus te aanvaarden op grond van een verstandelijke of emotionele impuls. Pijnloos, geen schade aan ons ego en geen ongemak in onze normale manier van leven. Voor deze non-effectieve manier van omgaan met zo belangrijke zaken kunnen we misschien ook nog wel wat 'bijbelse' parallellen vinden; Israël had bijv. het bloed van het Pascha 'aanvaard', doch bleef leven in slavernij. Of de verloren zoon die de vergeving van de Vader had 'aanvaard', doch bleef vertoeven tussen de zwijnen in het verre land. Is het niet duidelijk dat wil 'Christus aanvaarden' iets te betekenen hebben, het gepaard moet gaan met morele actie die er mee overeenstemt?

Laten we ervan uitgaan dat de term 'Christus aanvaarden' een oprechte poging is om in het kort te zeggen wat niet zo eenvoudig anders gesteld kan worden. Laten we eens kijken wat de term zou moeten betekenen wanneer we 'm gebruiken. Christus aanvaarden is het vormen van een verbinding met de persoon Jezus Christus, een verbinding die uniek is in de gehele menselijke ervaring. Die verbinding is verstandelijk, vrijwillig en emotioneel. De gelovige heeft verstandelijk aanvaard dat Jezus zowel Heer is als Christus; hij heeft er zijn wil op gezet om Hem wat het hem ook mag kosten te volgen en daardoor zal zijn hart zich spoedig verheugen in de exclusieve heerlijkheid van gemeenschap met Hem.

Deze verbinding sluit in dat we Christus blijmoedig aanvaarden in alles wat Hij is. Het kan niet zo zijn dat we Hem vandaag als Redder erkennen doch zijn heerschappij niet doen gelden in de beslissingen die we nemen. De ware gelovige geeft Christus alles wat hij heeft, zonder het minste voorbehoud. Dat betekent dat hij ook alles van hemzelf geeft; er is geen deel van hem dat niet beïnvloed wordt door de revolutionaire transactie. Voorts sluit deze verbinding ook dingen uit. De Heer is niet geworden tot n van vele interesses, doch werd die ene, exclusieve interesse. Het leven van de ware gelovige draait om Christus, zoals de aarde draait om de zon. Gevangen gehouden door Zijn liefde vindt heel zijn leven zijn oorsprong in Hem. Het is waar dat hem in deze staat andere interesses gegeven worden, maar deze zijn allen onderworpen aan zijn wandel met zijn Heer.

Dat we Christus aanvaarden op deze al-inclusieve en al-exclusieve manier is een Goddelijk gebod. De relatie met God is mogelijk door het geloof in de persoon en het werk van Christus; nooit zal het werk van Christus te schei-

den zijn van de persoon Christus. Hierbij gaat het om het geloof in Christus zoals Hij is, niet een aanvaardbaar gemaakte Christus of een Christus waarvan delen achtergehouden zijn. Door dit geloof geniet de gelovige alles wat Christus deed in zijn verlossingswerk, alles wat Hij nu doet vanuit de Hemel voor de zijnen en alles wat Hij doet in en door hen.

'Christus aanvaarden' is begrijpen wat bedoeld wordt met de woorden 'gelijk Hij is, zijn ook wij in deze wereld' (I Joh. 4:17). We aanvaarden Zijn vrienden als onze vrienden, Zijn vijanden als onze vijanden, Zijn wegen als onze wegen, Zijn afwijzing als onze afwijzing, Zijn kruis als ons kruis, Zijn leven als ons leven en Zijn toekomst als onze toekomst. Als dit is wat we bedoelen wanneer we de zoeker adviseren Christus te aanvaarden, kunnen we hem dat maar beter uitleggen. Hij kon wel eens in diepe geestelijke moeilijkheden raken als we dat niet doen!

A.W. Tozer.